

מקורות ימי הספירה תשע"ו מה קרה לתלמידי רבי עקיבא?

רבי, שנכנסו לעבר שנה בלוד ונכנסה בהן עין הרע ומתו כולם בפרק אחד.

לקו"ש חל"ב/151: בירושלמי הובא אותו לשון, ש'כולם מתו בפרק אחד', ומכך נלמד בענייננו, שסיבת מיתת תלמידי רבי עקיבא בפרק אחד הייתה מפני שהגיע מספרים לכ"ד אלף שהוא מספר גדול ביותר, ככסיפור הנ"ל בירושלמי שהיו כ"ד קרונות, וזה גרם שתכנס בהם עין הרע. ואין זה סתירה למובא בכבלי שמתו מפני שלא נהגו כבוד - דזה וזה גרם. היות שנכנסה בהם עין הרע, לכן נענשו על חטא קל שלא נהגו כבוד. ולהוסיף מהמובא בכתבי האר"י כי בין פסח לעצרת הם ימי **דין** (הערה 25).

4. **לקו"ש חכ"ב/139:** לכל אחד מהתלמידים היה את הדרך בה הבין את תורת רבו ועל פיה עבד את ה'. אצל האחד היה העיקר אהבת ה' ואצל השני יראת ה'. ומכיוון שהיו תלמידי רבי עקיבא שעבדו בעניין של 'ואהבת לרעך כמוך', השתדלו להשפיע על חבריהם שגם הם יעבדו ה' בדרך זו. וכאשר החברים לא קיבלו את דעתם - הרי שלא נהגו כבוד זה בזה.

עוד זאת: רבי עקיבא חי כל ימיו בתשוקה בעניין המסירות נפש, כפי שאמר **לתלמידיו:** 'כל ימי הייתי מצטער ... מתי יבוא לידי ואקיימנו'. ותלמידי רבי עקיבא קיבלו ממנו את אותה התשוקה וכל עניין בעבודת ה' היה אצלם במסירות נפש שחדר את כל מציאותם ולא היה אצלם מקום לעניין אחר.

1. **רמב"ן ויקרא כג, לו:** צווה בחג המצות שבעה ימים בקדושה... ומנה ממנו תשעה וארבעים יום שבעה שבועות כימי עולם, וקדש יום שמיני [חג השבועות, שלאחר שבעת ימי הפסח ושבעת השבועות] כשמיני של חג [שמיני עצרת], **והימים בינתיים כחולו של מועד** בין הראשון והשמיני בחג והוא יום מתן תורה ... ולכן יקראו רבותינו לחג השבועות - עצרת, כי הוא כיום שמיני של חג.

יבמות סב, ב: שנים עשר אלף זוגים תלמידים היו לו לרבי עקיבא מגבת עד אנטיוכוס וכולן מתו בפרק אחד, מפני שלא נהגו כבוד זה לזה ... תנא: כולם מתו מפסח ועד עצרת ... כולם מתו מיתה רעה, מאי היא? ... אסכרה [חידק ה'דיפתריה' הגורם לחנק בגרון. כיום מחסנים את התינוקות מפניו].

ליקוטי שיחות חל"ב/149: מוכן כי הנהגתם של התלמידים לא השתנתה בכת אחת למצב של 'לא נהגו כבוד זה בזה', כי אם ירדו מדרגה לדרגה כו'. ותמוה ביותר: מדוע נענשו כולם בפרק אחד (בין פסח לעצרת)? על כורחך צריך לומר כי בפרק זמן זה אירע דבר מיוחד שבגללו מתו כולם בפרק אחד.

ספרא קדושים יט, יח: אמר רבי עקיבא: ואהבת לרעך כמוך - זה **כלל גדול בתורה**.

כתובות סב, ב: רבי עקיבא היה רועה צאן אצל כלבא שבוע. ראתה בתו שהוא **צנוע ומועיל** [בעל **מידות נעלות**] אמרה לו: אם אתקדש לך תלך ללמוד? ! אמר לה: כן. התקדשה לו בשקט. שמע זאת אביה, הוציא אותה מביתו והדיר אותה מכל נכסיו.

2. **תחילת פרשת קדושים:** וידבר ה' אל משה לאמור: דבר אל **כל** עדת בני ישראל. **רש"י:** מלמד שנאמרה פרשה זו **בהקהל** [באסיפת **כל ישראל**], מפני **שרוב גופי תלויים בה**.

ויקרא יט, יח: ואהבת לרעך כמוך - **רש"י:** אמר רבי עקיבא: זה כלל גדול בתורה.

סנהדרין קי, ב: דור המדבר אין להם חלק לעולם הבא ... דברי רבי עקיבא ... אמר רבה בר בר חנא אמר רבי יוחנן: **שבקיה רבי עקיבא לחסידותיה** (שרגיל לזכות את ישראל, רש"י).

3. **אגרת רב שרידא גאון:** והיה השמד [במלחמה] על התלמידים של רבי עקיבא.

חדא"ג מהרש"א יבמות שם: מתו במיתת אסכרה, דאפשר דכל אחד דיבר לשון הרע והיה מספר בגנות חבירו וסימן למיתת אסכרה היא לשון הרע [שהוא בגרון], ואמר שמתו בין פסח לעצרת, להורות שמתו בהשגחה [עליונה] כי הוא זמן ממוצע שקרוב לבריאות ורפואה.

ירושלמי סנהדרין א, ב: מעשה בעשרים וארבע קרונות של בית